

מו' אייר

6 לסאי

ברוחי קם ב.צ. ואולשן אח הרפורם של ועדת השבר ואח

ההצעות שב.צ. צריך להציע.

ב-11 נסעתי לח"א.

אולשן נסר: "מוסקה מירושלם נחב למגור (כ) נחמה בלומשטיין

בהדר הברסל) על חובן מכחבו של אלקונד. נשאר במוסקבה, ישלחו 7 אנשים,

מוחר לקחת עד 700 קילו חפצים, מיעץ לעשות כסף מהכול, אפילו מהאדמה.
בין האנשים העוסדים להתקבל נמצא יהודה סליצקי.
מוסקה שואל על בית החרושה לביצים? מנדל עוד מעט יזקק
להם. בין 7 האנשים נזכרו: איילור, רבינוביץ.

י"ז אייר
7 לסאי 1928

כל קבוצת "האוהל" באה לרוש :
(א) המצאה סכום כסף. המטבח כמעט סגור. חייבים כסף.
לא הייתה דאגה מצד ס.פ.י. לעבודה, עכשיו זה חוקן. לקיום המטבח
דרושה 50 לירה. לפרקון שטרות של המטבח החודש 50 לירה.
חובות האוהל לחברים - 30 לירה.
(ב) גרעון 300 לירה.
(ג) מצב העבודה - כל חברי האוהל (46 איש) קבלו במשך כל
השנה 200 ימי עבודה, בערך יום לחודש לחבר. עכשיו השתבח המצב.
המועצה הבטיחה לסדר 3 ימי עבודה לכל איש. אבל לא הבטיח עבודה
בשכר סינימלי של 30 גרוש, שיבטיח את קיומם במשך כל השבוע.
(ד) "למען אוהל". ועדה מרכזית: ב.ג., פרוסקין, רבשוב
שבוס, הלוי, מיקוניס. ההסתדרות לא נענתה. המועצות העירוניות
נענו, אולם המוסדות המרכזיים לא נענים.
(85)
הסבל של החברים במשך 3 שנים הגיע לסרום קצו. אי אפשר
עוד לחיות תיי רעב.